

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 438.

Anden Session.

113de Møde.

Onsdagen den 19de Marts.
(Forts.)

Ordførelsen (fortsat): Den ærede Finanzminister har gjort et Hensyn gjældende, som jeg troer, man vel maa lægge Mærke til, nemlig, at Forslaget har en ikke ringe Betydning i finansiell Henseende. Jeg troer imidlertid, at den Beregning, som Ministeren opstillede, ikke holder Stik. Han udvalgte sig, som om den Bebyrdelse, der vilde opstaae for Statskassen, vilde blive 22,000 Rbd. Det var mig imidlertid ikke aldeles klart, om den ærede Finanzminister dermed meente, at denne Bebyrdelse af 22,000 Rbd. fremkom alene ved Udvalgets Forslag eller ved Udvalgets Forslag i Forbindelse med Regeringens; i sidste Tilfælde er det vistnok en Feiltagelse. Men jeg troer, at selv om det paastaaes, at kun de 10,000 Rbd. deraf skyldes Udvalgets Tilsvining, saa er dette ikke heller aldeles rigtigt. Den Beregning, som af Regeringen er meddeelt over den forøgede Byrde, som det foreliggende Lovforslag skulde medføre, gaaer ud paa, at Beløbet vil være 12,000 Rbd. Af disse medgaae imidlertid 2000 Rbd. til Enkepensionering, som ikke vedkommer os her i dette Dødblik, og kun de 10,000 Rbd. angaae Underklassernes Pensionering. Denne Beregning af 10,000 Rbd. er støttet paa det Gjennemsnitsantal af Underofficerer, som ere afgaaede i 3 Aar, nemlig 1845, 46 og 47, idet man derhos har antaget, saavel at disse Altsammen vilde afgaae efter 30 Aars Tjeneste, som at de derefter vilde vedblive at leve endnu i 10 Aar, men hvorpaa man støtter dette Sidste er aldeles ikke bleven oplyst. Der er ikke meddeelt statistiske Data, hvorefter man kan bedømme denne Forudsætnings Rigtighed

eller Urigtighed, men selv om jeg nu lægger dette Udgangspunkt til Grund, og altsaa tager 30 Aars Tjenesteaar som det Tidspunkt, hvori alle Underofficerer afgaae, saa vilde Beløbet, efter Udvalgets Forslag, kun blive 8500 Rbd., hvilken Byrde vilde opstaae successtot i 10 Aar. Men jeg maa da i saa Henseende for det Første gjøre opmærksom paa, at det er den for Udvalgets Forslag allerugunstigste Forudsætning man gaaer ud fra, naar man opstiller den Sætning, at alle Underofficerer skulde gaae af netop i deres 30te Tjenesteaar, som netop er det eneste Punkt i Udvalgets Scala, der for de Vedkommende er gunstigere end Regeringens Udkast, og dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at den anden Sætning, om de 10 Aar, hvori enhver Pension derefter skulde vedvare, vistnok er ligesaa vilkaarlig. Maaskee ligger der til Grund for denne Udtalelse et isoleret Eksempel af en enkelt Embedsmand i Landetaten, der i endeel Aar har havt med herhenhørende Forhold at bestille, men jeg har al mulig Grund til at betvivle, at dette kan opstilles som en for hele dette Forhold i Almindelighed gjældende Regel. I Søetaten er det vist, at Forholdet ikke er saadant. Der er saaledes fra 1842, og indtil forrige Aars Finanslov blev fremlagt, Antallet af Pensionisterne blevet forøget med nogle og firfundstyve, eller naar man medregner de saakaldte Pengepensionister, med omtrent 100 Personer. Et saadant Antal i Løbet af 8 Aar udgjør ikke mere end omtrent 12 om Aaret, naar man tager dem fra, som døer, og dette gjør strax Beregningen gunstigere. Jeg maa overhovedet gjøre opmærksom paa, at en af Grundene, hvorfor Underklassernes Pensionering vistnok i det Hele vil udgjøre et meget mindre Beløb end de andre Classers, er, at Mortaliteten i hine Classer er større end